

ВЪВЕДЕНІЕ.

Опредѣленіе на дума-та „Логика.“

§. 1.

Дума-та „Логика“ произхожда отъ Гръцкое „λόγος“ що означава по Български „слово;“ но спорядь употребленіе-то на „λόγος“ отъ по много-то ветхы Гръцкы писатели, оно има значеніе-то на Българское „разумъ“ (Ераклитъ); а спорядь нѣкои други, оно има значеніе-то на Българское „умъ“ (Аристотель и пр.). — Дума-та „λόγος“ слѣдовательно означавала въ ветхи-тѣ времена: *разумъ* или *умъ*; и по тѣзи причинѣ „λόγος“ и „νοῦς“ (умъ) често се ставили едно-то вмѣсто друго-то. За да преведемъ слѣдовательно думѣ-тѣ „Логикѣ“ на Български, трѣба да употребимъ слѣдующы-тѣ хораты: — *Една наука на разумъ-шъ, или на умъ-шъ.*

Но ако внимнимъ ёще по внимателно въ значеніе-то на „λόγος“ и на Българское *слово* и ако прочтемъ за това Священно-то Писаніе: то ще се увѣримъ че „λόγος“ или *слово* е оная отличителна черта, спорядь коѣто человекъ се различава отъ животны-тѣ и е созданъ „по Божьѣ приликѣ“ тѣй на примѣръ мы читемъ въ Евангеліе-то: „Въ началѣ бѣ Слово, и Слово бѣ въ Бога и Богъ бѣ Слово“ (Еванг. отъ Иоан. I, 1). — По на долу пакъ същій Евангелистъ